

7 Σεπτεμβρίου 2022

Θεσσαλονίκη: Η λιμενικός και η πονεμένη ιστορίας ζωής πίσω από τα έργα τέχνης που εντυπωσιάζουν

Επιστήμες, Τέχνες & Πολιτισμός / Γλυπτική, Ζωγραφική & Αγιογραφία και Φωτογραφία

Η λιμενικός δείχνει το ταλέντο της και μιλάει για τα πιο δύσκολα της ζωής της, στη Θεσσαλονίκη. Κατάφερε να συνδυάσει το αυστηρό πρωτόκολλο της υπηρεσίας, την ατσαλάκωτη στολή και την πειθαρχία, με την τέχνη, την ελεύθερη έκφραση, τα ζωντανά χρώματα και τη δημιουργία.

Η λιμενικός, υπαξιωματικός του Σώματος Μήλιου, όπως λέει από τη Θεσσαλονίκη βιώνοντας μια πολύ δύσκολη περίοδο στη ζωή της, επέλεξε από την καταχνιά, να ζήσει στο φως. Πήρε τα χρώματα, την παλέτα της και αποφάσισε να πλημμυρίσει με φως, θάλασσα, αφηρημένα σύμβολα και λάμψη, τις σκοτεινές πτυχές που ορθώθηκαν σαν τείχος στο διάβα της.

«Μετά από την απώλεια του παιδιού μου, όταν ήμουν εννέα μηνών έγκυος και τη διάγνωση καρκίνου του θυρεοειδούς, έναν χρόνο μετά, η ζωγραφική με κράτησε όρθια. Για μένα τα πινέλα, τα χρώματα και ο καμβάς, είναι το γιατρικό μου», λέει η Τάνια Μήλιου και εξηγεί πως κατάφερε να συνδυάσει το επάγγελμα της ως λιμενικός, με την ανάγκη για καλλιτεχνική έκφραση.

«Η υπηρεσία και η τέχνη, είναι δύο οξύμωρες καταστάσεις στη ζωή μου. Η τέχνη με ανακουφίζει από το αυστηρό πρωτόκολλο μιας εργασίας στρατιωτικής φύσης και η υπηρεσία, μου δίδαξε την πειθαρχία και τον προγραμματισμό για να καταφέρνω να ανταπεξέρχομαι στους ρυθμούς της ζωής που έχω επιλέξει. Για μένα είναι οι δύο όψεις του ίδιου νομίσματος. Ίσως το μόνο δύσκολο είναι πως δεν μου φτάνει το 24ωρο», διευκρινίζει υπαξιωματικός του λιμενικού σώματος.

Με τα εικαστικά ξεκίνησε να ασχολείται όπως λέει, από το 2003 όταν τοποθετήθηκε ως λιμενικός στο Ινστιτούτο Ιστορίας Εμπορικής Ναυτιλίας, που

τότε οργάνωνε τη συλλογή για τη δημιουργία αργότερα του Μουσείου του Λιμενικού Σώματος Ι.Ι.Ε.Ν. Με τη ζωγραφική συγκεκριμένα, ξεκίνησε το 2010, όταν γέννησε τον γιο της και ήθελε να στολίσει το δωμάτιο του, με έναν πίνακα που θα αποτυπώνει τον κύβο του Ρούμπικ. Ήταν κάτι που ξεκίνησε ως χόμπι, άλλαξε τη ζωή της και πλέον αποτελεί σημαντικό κομμάτι της καθημερινότητάς της.

«Τα θέματα μου, νομίζω πως δεν τα επιλέγω αλλά με επιλέγουν», υπογραμμίζει και προσθέτει πως «δεν μπορώ να το εξηγήσω... Πιάνω τα πινέλα μου και χάνομαι. Η αφηρημένη ζωγραφική σου δίνει το δικαίωμα να μην ξέρεις τον προορισμό. Όταν φυσικά το αποτέλεσμα είναι αρεστό, τότε όλοι είναι ευχαριστημένοι. Τα έργα μου είναι επηρεασμένα από το κίνημα του εξπρεσιονισμού. Μου αρέσει πολύ ο Βασίλι Καντίνσκι και λατρεύω τον Βίνσεντ Βαν Γκογκ».

«Αγαπημένο μου έργο είναι το "One" που είναι αφιερωμένο στην μνήμη του πατέρα μου», αναφέρει η λιμενικός-εικαστικός και περιγράφει πόσο σημαντικό στοιχείο είναι θάλασσα, για τη διπλή επαγγελματική της πορεία. «Η θάλασσα με συνοδεύει τα τελευταία είκοσι χρόνια υπηρεσίας στο λιμενικό σώμα και αποτελεί σημαντική έμπνευση για μένα. Η μαγεία της αποτυπώνεται σε κάποια από τα έργα μου ρεαλιστικά και σε όλα συναισθηματικά. Το νερό είναι το στοιχείο μου, είναι μότο ζωής να μην μένεις στάσιμος», επισημαίνει.

Από το 2018 η Τάνια Μήλιου συνεργάστηκε με γκαλερί και διατέθηκαν τα έργα της σε φιλότεχνους χώρους της Κατερίνης όπου ζει με την οικογένειά της. Η πρώτη της προσωπική έκθεση με τίτλο «Χρώμα Βασικό», πραγματοποιήθηκε υπό την αιγίδα της Ένωσης Προσωπικού Λ.Σ Βορείου Ελλάδος και του Οργανισμού Παιδείας Πολιτισμού Αθλητισμού και Πρόνοιας (ΟΠΠΑΠ) Κατερίνης.

«Είχα τεράστια αγωνία για την αποδοχή των έργων μου, αλλά η ανταπόκριση ήταν ενθουσιώδης από το κοινό», εκμυστηρεύεται στο ΑΠΕ-ΜΠΕ και σημειώνει πως, «αυτό που αποκόμισα σαν γενική εντύπωση, ήταν η έκπληξη τους για την ποικιλία και τη διαφορετικότητα των έργων της έκθεσης και κυρίως η έκπληξη πως ο καλλιτέχνης, δηλαδή εγώ, είναι ένστολος».

Άλλωστε όπως η ίδια τονίζει σε αυτό το μονοπάτι δεν είναι μόνη της, καθώς είχε και έχει την αμέριστη συμπαράσταση και στήριξη της οικογένειάς της, αλλά και των συναδέλφων της. «Ο Διοικητής μου, οι συνάδελφοί μου, ο πρόεδρος της Ένωσης Προσωπικού Λιμενικού Σώματος (ΕΠΛΣ), είναι όλοι τους εξαιρετικοί και φιλότεχνοι! Με στήριξαν σε κάθε βήμα κατά τη διάρκεια της έκθεσης, με την παρουσία τους και την καλή τους διάθεση, ήμασταν όλοι υπερήφανοι ως λιμενικοί

και ως φίλοι, μάλιστα ένα έργο μου βρίσκεται στην Υπηρεσία μου».

Ο επόμενος στόχος της είναι η δημιουργία ενός εργαστηρίου, διότι όπως λέει, πέρα από έλλειψη χρόνου έχει και έλλειψη χώρου, αλλά και σύντομα να ετοιμάσει μια δεύτερη έκθεση καθώς κύριο μέλημα της είναι να εξελιχθεί ως καλλιτέχνης.

Πηγή: newsit.gr